

عنوان مقاله:

تأثیر روانشناسی محیط در خانه های ویلایی با آپارتمان ها به لحاظ کیفیت مسکن

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و زیرساخت های شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد هادیان پور - پژوهشگر دوره دکتری دانشکده هنر دانشگاه تربیت مدرس تهران، ایران

عابدین یاقوتی زاده - دانشجوی مقطع ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد بروجرد، ایران

خلاصه مقاله:

سکونت، بیانگر برقراری پیوندی پرمعنا بین انسان و محیط مفروض است که از تلاش برای هویت یافتن (به مکانی حس تعلق داشتن) ناشی گردیده است. انسان زمانی بر خود وقوف می یابد که مسکن گزیده و هستی خود را تثبیت کرده باشد. مجتمع های مسکونی به عنوان یکی از پیچیده ترین و اساسی ترین عملکرد در عرصه معماری به حساب آمده و می توانند تأثیرات بسیار زیادی بر رفتار ساکنین و روابط آن ها در پی داشته باشند. دانش روان شناسی محیطی در پی پاسخ به نارضایتی ها و اعتراضات ساکنین منازل پدید آمد که فضای سکونت آنها قادر به تامین نیازها و اولویت هایشان نبود و تبدیل به فضایی یکنواخت شده بود که کاربر با احساس نارضایتی در آن زندگی می کرد. روان شناسان محیطی با تکیه رابطه دوسویه انسان و محیط و درک تأثیر پدیده های ذهنی، قابلیت ها و توانش های محیط را استخراج می کنند. آنها با بهره گیری از توانش محیطی سطح کیفیت فضایی را ارتقا بخشیده و محیطی برخاسته از نیاز و اولویت کاربر و برای او طراحی می کنند. اما به راستی چه عواملی باعث می شود فرد از سکونت گاه خود رضایت مطلوب داشته باشد؟ به عبارت دیگر چه عواملی در میزان رضایت انسان از محیط نقش دارند؟ پژوهش فوق با روش کیفی در صدد آن است تا ثابت کند که با کمک مفاهیم دانش روان شناسی محیطی و استفاده از توانش های بالقوه و یا توانش هایی را در محیط ایجاد کرد که آن را تبدیل به فضایی انعطاف پذیر کند و در کاربر احساس رضایت ایجاد کند. ایجاد این قابلیت ها در محیط می تواند به عنوان راه حلی برای رفع معضلات ساکنین در منازل مسکونی ارائه گردد تا روحیه سکونت را به آنها بازگرداند

کلمات کلیدی:

روانشناسی محیط، خانه های ویلایی، آپارتمان ، کیفیت مکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/447949>

